PROJEKT 213/XXIV/20

BURMISTRZ
mgr Zenon Reszka

Projekt

Wnioskodawca.....

RADCA PRAWNY
Jacek Nasierowski
WA 1715

Akceptacja prawna.....

UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W BŁONIU

z dnia ..... 2020 r.

w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713) w związku z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 r, poz. 470) Rada Miejska w Błoniu uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje drodze wewnętrznej, obejmującej działki ewidencyjne nr 154/27, 154/45 i 154/46, położone w miejscowości Błonie-Wieś, gmina Błonie, w obrębie 0007-Błonie-Wieś, nazwę "Jana Achera", uwzględniając wniosek jej właścicieli.

§ 2. Przebieg ulicy opisanej w § 1 określa załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Błonia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Załącznik do uchwały Nr .....

Rady Miejskiej w Błoniu

z dnia ..... 2020 r.

UZASADNIENIE

Zgodnie z przepisami art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713) do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach nazw ulic będących drogami publicznymi oraz nazw dróg wewnętrznych.
W świetle przepisów art. 8 ust. 1 a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 r, poz. 470) Rada Miejska w Błoniu podejmując uchwałę w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej zobowiązana jest uzyskać pisemną zgodę właścicieli gruntów, na których jest zlokalizowana. W dniu 06.07.2020 r. syn i wnuk Jana Achera złożyli do urzędu wniosek o nadanie drodze wewnętrznej będącej Ich własnością nazwy "Jana Achera". W ten sposób chcieliby upamiętnić życie i zasługi swego Ojca i Dziadka. Organ wykonawczy uzyskał także zgody pozostałych współwłaścicieli nieruchomości - działek ewid. nr 154/27, 154/45 i 154/46 położonych w Błoniu-Wsi, gmina Błonie - którzy po dacie 06.07.2020.r nabyli udział w przedmiotowej drodze.

Droga wewnętrzna, której nadana została nazwa powstała z podziału byłego gospodarstwa i gruntów Jana Achera (1909-1999), które dostał w 1959 roku z Państwowego Funduszu Ziemi, jako rekompensatę za wywłaszczone gospodarstwo ogrodnicze w Skoroszach (dzisiejszy Ursus). Gospodarstwo to prowadzone było przez trzy pokolenia Acherów od 1912 roku. Specjalizowało się w produkcji warzyw gruntowych na dużą skalę, co w latach przedwojennych było działalnością pionierską. Ojciec Jana, Franciszek Adolf Acher był członkiem założycielem Polskiego Związku Producentów Warzyw, wójtem gminy Skorosze, wybitnym społecznikiem. Ma w Ursusie ulicę swojego imienia.

Jan Acher był producentem warzyw gruntowych i ich nasion, podobnie jak znani ogrodnicy błońscy - Kulisiewicz, Oziemski, Kuźmiński, Zalewski i inni, z którymi utrzymywał bliskie, przyjacielskie kontakty.

Był Radnym Miejskim w Błoniu, przewodniczącym Sądu Honorowego w Warszawskim Związku Ogrodniczym, brał także udział w wielu społecznych gremiach związanych z naszym miastem.

W pamięci mieszkańców Błonia, zwłaszcza osób związanych z ogrodnictwem a także przeróżnych rzemieślników i firm jak rymarze, kowale stolarze, murarze itp., zachowała się jego niepospolita postać. Mówiono o nim „ostatni dziedzic w okolicy", a to ze względu na poruszanie się konną dwukółką (dokart), chodzeniu w bryczesach i długich butach "oficerkach" i tzw. przedwojenną elegancję zachowania. Był nastawiony życzliwie do wszystkich, powszechnie lubiany i szanowany.

Najbardziej godną upamiętnienia była działalność Jana Achera w czasie II Wojny Światowej. Kampanię Wrześniową 1939 roku odbył jako dowódca kompanii piechoty, w stopniu podporucznika, w 36 Pułku Piechoty Legii Akademickiej na froncie Kraków - Chabówka. Miał wtedy 30 lat. 4 września dowodził zwiadem wyróżniając się odwagą i rozwagą, za co przyznano mu Krzyż Walecznych.

Po powrocie do Ursusa, w marcu 1940 roku podjął działalność konspiracyjną w Związku Obrony Rzeczpospolitej, przekształconym później w Związek Walki Zbrojnej a następnie w Armię Krajową, przyjmując pseudonim „Skiba" i „Mały Janek". Został mianowany zastępcą dowódcy 10 Kompanii „Kordian" w VI rejonie obwodu „Obroża" AK.

Podczas godziny "W" Kompania „Kordian" miała za zadanie opanowanie Państwowych Zakładów inżynieryjnych "Ursus". Jednak po przeprowadzeniu zwiadu wspólnie z d-cą kompanii M. Krawczykiem „Janosem", stwierdzono rozlokowanie, na tyłach fabryki, kolumny czołgów

niemieckich. Janos i Skiba zarządzili odwrót i koncentrację oddziału w Lasach Sękocińskich. Ich ówczesna decyzja uratowała Ursus od nieuniknionej zagłady.

Po Powstaniu Warszawskim Jan Acher został dowódcą Kompanii „Kordian". W zabudowaniach gospodarstwa Acherów mieścił się jeden z magazynów broni. Prowadzone też tam były szkolenia wojskowe młodych żołnierzy AK. Gospodarstwo prowadziło dostawy warzyw dla niemieckiego Obozu Przejściowego dla wysiedleńców z Warszawy w Pruszkowie, podczas których udało się wywieźć z obozu wielu więzionych tam ludzi.

Po wkroczeniu wojsk sowieckich Jan Acher został aresztowany i nakłaniany do współpracy, zwłaszcza dekonspiracji swoich podkomendnych. Udał, że idzie na taki układ, został warunkowo zwolniony, zmylił śledzących przez natychmiastowy wyjazd do Łodzi i wstąpienie do wojska, II-ej Armii Wojska Polskiego gen. Świerczewskego. Dostał przydział do pełnienia funkcji d-cy kompanii w 28 Pułku Piechoty. Pułk ten ukończył swoją kampanię wojenną nad Nysą w Gubinie. Do końca 1946 roku Jan Acher ze swoją kompanią zajmował się, z ramienia wojska, administracją poniemieckich majątków ziemskich. Kierował wznowieniem produkcji rolnej i przydzielaniem nowym osadnikom koni, narzędzi i innych środków do pracy na roli.

Po demobilizacji dostał przydział własnego gospodarstwa na Śląsku i zaczął działalność rolniczą. Współorganizował Związek Osadników Wojskowych, był przewodniczącym jego Koła w Rusinowie pod Wałbrzychem. W 1949 roku wrócił do Ursusa, do rodzinnego gospodarstwa warzywnego. Od 1956 roku wiódł batalię w obronie stopniowo wywłaszczanego gospodarstwa dla budującego się osiedla robotniczego. Udało mu się uzyskać teren zamienny w Błoniu, gdzie w 1960 roku rozpoczął, kolejny raz w życiu, zakładanie od podstaw gospodarstwa warzywno-rolnego, z siedzibą, budynkami i wszelkimi niezbędnymi urządzeniami. Zaczął od posadzenia drzew wokół domu i przy alei dojazdowej, którą później przekazał nieodpłatnie na rzecz miasta.

Zmarł 25 grudnia 1999 roku. Został pochowany z honorami wojskowymi na cmentarzu ewangelickim w Warszawie. Za działalność wojskową, zawodową i społeczną był odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Partyzanckim, Krzyżem AK i innymi licznymi wyróżnieniami. Miał stopień kapitana w stanie spoczynku.

Do dzisiaj świadectwem działalności Achera w tym miejscu jest piękna, 200-u metrowa aleja lipowa, (fragment ulicy Kwiatowej). Decyzję o podziale gruntów byłego gospodarstwa na działki budowlane podjęli Tomasz Acher ze swym synem Adamem. Obaj, wraz z rodzinami, mieszkają na terenie byłego gospodarstwa i pragną, tworząc kolejną aleję wysadzaną drzewami, upamiętnić życie i zasługi swego niepospolitego Ojca i Dziadka.

Wobec powyższego podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.